

[Nør Christensen]

ved vi fra de gode, gamle firkløverdage; det kostede noget. Det burde også have kostet Det Radikale Venstre noget. Man gik den anden vej og sagde, at de 10 mandater kunne herse lidt rundt med 50-60 andre mandater, og så kunne det gå godt. Det er dér, fejlen ligger, og det er dér, man har givet op.

Jeg kan ikke forstå, at man kan sige, at Centrum-Demokraterne i den tid, vi var i firkløverregeringen, gjorde ingenting. Nej, det kunne vi ikke gøre, for vi havde jo ikke et flertal bag os. Men regeringen kan ikke komme og sige, at den ikke har et flertal bag sig i dag for det lovforslag, som lige er blevet stemt ned, L 61, i modsætning til L 232.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hvis der skulle være nogen som helst sandfærdig realitet i det, fru Connie Hedegaard lige har stået og sagt her fra denne talerstol, er det jo helt aldeles oplagt, hvordan denne sag kan løses. Fru Connie Hedegaard skal bare som ordfører i Christianiasagen for det parti, hun tilhører, meddele, at hendes parti vil deltage i en underskriftsindsamling om folkeafstemning om L 232, når det er blevet vedtaget. Så vil befolkningen give sin mening til kende, og så er man ude af det dødvande, som fru Connie Hedegaard påstår der skulle herske, og som man skulle kunne risikere ikke var til at bryde.

I det øjeblik vi har fået dette forslag til folkeafstemning – og det kan vi, hvis fru Connie Hedegaard ønsker det – så er situationen den, at vi vist ganske roligt kan forudse, at der ingen problemer er med at få opfyldt højesteretsdommen af 10. februar 1978.

Hvis fru Connie Hedegaard ikke medvirker til, at vi får Det Konservative Folkeparti til at skrive under på en folkeafstemningsbegæring, så er det med andre ord fru Connie Hedegaard, der har legaliseret Christiania, legaliseret volden, legaliseret de mord, som ganske givet vil være følgen, hvis L 232 bliver vedtaget og får lov til at blive stående uden at blive tilsidesat. Det er direkte en opfordring til, at der skal foregå morderisk virksomhed ud over København, og fru Connie Hedegaard bestemmer, om det skal ske eller ej.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg må begynde med at sige, at jeg ikke kan

dele den glæde, næsten entusiasme, som fru Hanne Severinsen og fru Connie Hedegaard her giver udtryk for.

Jeg er også overrasket over, at fru Connie Hedegaard nu siger, at hun ikke vil føre tom demonstrationspolitik, for mener hun, at det lovforslag, som den konservative forsvarsminister i tæt samarbejde med den daværende konservative forsvarsminister i tæt samarbejde med den daværende konservative justitsminister fremsatte, skulle være tom demonstrationspolitik? Det forslag, Kristeligt Folkeparti sammen med CD fremsatte, er jo det samme lovforslag i modificeret skikkelse, og hvis regeringen tilslutter sig det, vil der jo være flertal for det i denne sal.

Det lovforslag, regeringen har valgt at fremsætte, mener vi er væsentlig ringere, og vi er principielt meget betænkelige ved, at man kommer med et lovforslag, som i den grad bærer præg af bemyndigelser.

I stedet for at lave et klart lovforslag vælger man et lovforslag, som kan tolkes på flere måder. Det kan givetvis i konservative kredse, i konservative vælgerforeninger, udlægges, så det faktisk bliver identisk med det forslag, som den tidligere forsvarsminister og tidligere justitsminister var med til at fremsætte, men det kan også tolkes på en helt anden måde af SF og Socialdemokratiet. Man kommer altså med et kompromisforslag, der kan udlægges på den ene og den anden måde, og som faktisk er direkte i modstrid med hinanden, og lytter man nøje til, hvordan henholdsvis Venstre og Konservative har udlagt det og S og SF har udlagt det, ser man vidt forskellige udlægnings af den samme tekst. Derfor kan vi ikke deltage i jublen over dette kompromisarbejde.

Jeg har sagt og vil gerne gentage: Jeg har tillid til, at den nuværende forsvarsminister vil prøve på at udlægge lovforslaget, så det set med Kristeligt Folkepartis øjne bliver rimeligt tilfredstillende, men vi ved jo ikke, hvor længe den nuværende forsvarsminister får mulighed for at tolke det i en positiv retning. Vi frygter for, at der komme andre, som udlægger teksten og bruger lovforslaget på en anden måde.

Vi vil ikke medvirke til gennemførelse af et lovforslag, som er så udflydende, at det kan bruges på en efter vores opfattelse højst uheldig måde. Regeringen burde have vedtaget det forslag, som Venstre og Konservative jo er enige i